

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Ποιμαντική Έπιστολή

**Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας,
τὰ ἱερὰ Μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου
καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀλλοτριώσεως αὐτῶν**

Σεβαστοὶ ἐν Χριστῷ Πατέρες καὶ Συλλειτουργοί·
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

α. Ἐκκοσμίκευσις καὶ ἐξατομίκευσις

1. Μία καθολικὰ ἀποδεκτὴ διαπίστωσις σήμερα εἶναι, ὅτι ὅλος ἐν γένει ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος, εἰδικὰ ὁμως τὸ κέντρο καὶ ἡ πηγὴ αὐτοῦ, δηλαδὴ τὰ ἱερὰ Μυστήρια, τείνουν σὲ πλήρη ἀλλοτριώσι.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ξένων στοιχείων, κοσμικῆς ἀντιλήψεως, ἀλλοιώνονται σταδιακὰ τὰ αὐθεντικὰ τους χαρακτηριστικά, ἰδιαίτερος μάλιστα τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου.

2. Κύρια ἀλλοτριωτικὰ στοιχεῖα τῶν ἱερῶν αὐτῶν Μυστηρίων εἶναι ἡ ἐκκοσμίκευσις καὶ ἡ ἐξατομίκευσις· τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα ἔχουν μεταβάλλει τὸν ἐκκλησιαστικὸν χαρακτῆρα τῶν Μυστηρίων καὶ τὰ ἔχουν μετατρέψει σὲ *ιδιωτικὰς κοσμικὰς τελετὰς*.

Αὐτὴ ἡ χειραφέτησις τῶν Μυστηρίων ἀπὸ τὸν καθιερωμένο ἐκκλησιαστικὸν συμβολισμόν καὶ τὸ ἀποκαλυπτικὸν βάθος καὶ θεμελίόν τους, προκαλεῖ τελικὰ τὴν ἀναίρεσί τους καὶ περαιτέρω τὴν μετατροπὴ τους σὲ *μαγικὰς τελετὰς*.

3. Εἶναι πλέον ὀρατὸς καὶ ψηλαφητὸς ὁ κίνδυνος νὰ ἐκπέσουν πλήρως τὰ Μυστήρια ἀπὸ τὴν σωτηριολογικὴν τους σημασίαν, νὰ ἀποϊεροποιηθοῦν καὶ νὰ ἐκφυλισθοῦν σὲ *ἐμπορικὰς πράξεις* διαπλεκομένων συμφερόντων καὶ κοινωνικῆς καταξιώσεως, μὲ τὴν ἔστω καὶ παθητικὴν σύμπραξιν Κλήρου καὶ Λαοῦ, Ἐφημερίων καὶ Ἐνοριτῶν.

Ἐπομένως, ἀπαιτεῖται μία ἀφύπνισις καὶ κοινὴ δρᾶσις, πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς πλήρους ἀλλοτριώσεως καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ κατὰ προτεραιότητα τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου.

β. Ἐκκλησία, Μυστήρια καὶ Κοινωνικότης

1. Στὴν προοπτικὴ αὐτῇ, θὰ πρέπει οἱ Κληρικοί μας νὰ ἐμβαθύνουν συνεχῶς στὴν Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μυστηρίων, διότι χωρὶς Θεολογία βασιζομένη στὴν Πατερικότητα καὶ τὴν ἐν Χριστῷ Ἐμπειρία, δὲν ἔχουμε γνήσια ἐκκλησιαστικότητα καὶ εἶναι ἐπόμενον ἡ ἐκκοσμίκευσις καὶ ἡ ἐξατομίκευσις νὰ διαβρώνουν τὰ ἱερὰ Μυστήρια.

Ἄσπαστος νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀπλῶς μία ἔνωσις ἀνθρώπων Χριστιανῶν μὲ κοινὸν σκοπὸν, ἀλλ' εἶναι «Σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορινθ. ιβ')· διὰ τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου, ἔχουμε γίνει «πάντες ἡμεῖς», «πᾶσα ἡ Ἐκκλησία συγγενὴς Χριστοῦ»· οἱ Πιστοὶ ἐνωμένοι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ ἀποτελοῦν «γένος ἐν, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων» (I. Χρυσ., PG τ. 52, στλ. 789).

2. Διὰ μέσου τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ὁ Χριστιανὸς *βυθίζεται* κυριολεκτικὰ στὴν Ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνειδητοποιεῖ ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μία Ἰδέα, τὴν ὁποία ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ· ἀλλ' ἓνα Πρόσωπο, τὸ Ὅποιο καλεῖται νὰ συναντήσῃ, νὰ ἐνωθῇ μαζί Του σὲ μία βαθεῖα ἀλληλοπεριχώρησι Ἀγάπης καὶ ἔτσι νὰ *ἐκκλησιοποιηθῇ*: «Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ' 20).

Τὰ Μυστήρια μᾶς εἰσάγουν στὴν *πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ*· καὶ πάλι, τὸ Μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτεται σὲ κάθε Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τοῦ Ὁποίου προγευόμεθα τὴν *ἐσχατολογικὴν χαρὰ* τῆς μετοχῆς μας στοὺς Γάμους τοῦ Ἄρνιου, τῆς ἐνώσεως καὶ κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ καὶ μεταξύ μας.

3. Κάθε Μυστήριον λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει *ἐσχατολογικὸν χαρακτήρα* καὶ ἀποτελεῖ πηγὴν αὐθεντικῆς Ζωῆς καὶ γνησίας Κοινωνικότητος, ἐφ' ὅσον ἀξιώνει τὸν ἄνθρωπο νὰ βιώσῃ τὴν οἰκειότητά του μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα.

Ἡ ἐμπειρικὴ αὐτὴ γνῶσις τῆς *ιερότητος* καὶ τῆς *κοινωνικότητος* τῶν Μυστηρίων εἶναι ἐν πρώτοις τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸ ἀντίδοτο στὴν διάβρωσι, τὴν ὁποία προκαλοῦν ἡ *ἐκκοσμίκευσις* καὶ ἡ *ἐξατομίκευσις*.

γ. Ποιμαντικὰ θέματα

1. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μυστηρίων πρέπει νὰ ἐκφράζεται ποιμαντικὰ καὶ πρακτικὰ κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ διασώζεται καὶ καλλιεργῆται ἡ *ιερότης* τῆς σχέσεως - κοινωνίας τῶν προσώπων καὶ ἡ *ιεροπρέπεια* τῶν μυστηριακῶν πράξεων.

2. Πλέον συγκεκριμένα, αξίζει να σημειωθούν τὰ ἐξῆς καθαρῶς ποιμαντικὰ - ἐκκλησιαστικὰ θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα προσοχὴ καὶ μέριμνα ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους μας.

α. Ὁ Ποιμὴν ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰ πρόβατα· ὁ Ἱερεὺς τελεῖ Μυστήρια μόνο στοὺς Ἐνορίτες τοῦ ἡ σὲ ὄσους, ὡς Πνευματικὸς - Ἐξομολόγος, γνωρίζει καὶ ἐγγυᾶται γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία τοῦ φρονήματος καὶ βιώματος αὐτῶν.

β. Τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς Ἁγίους ὡς «τελετὴ θεογενεσίας» (Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, PG τ. 3, στλ. 397Α), τὸ δὲ Μυστήριον τοῦ Γάμου καλεῖται ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο «μέγα» καὶ εἰκονίζει τὴν ὑπερφυσικὴ ἔνωση Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας (Ἐφεσ. ε' 32).

γ. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ποιμαντικὸς χρόνος ἰκανός, ὥστε πρὸ τῶν Μυστηρίων τούτων νὰ γίνεται μία ὑπεύθυνος καὶ σοβαρὰ Κατήχησις τῶν μελλόντων νὰ βαπτισθῶν (ἂν ἔχουν σχετικὴν ἡλικίαν) καὶ τῶν Μελλονύμφων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀναδόχων καὶ τῶν Παρανύμφων, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν.

δ. Ἡ Ἐξομολόγησις, μὲ ἐπισφράγισμα τὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας, δηλαδὴ τοῦ ἱεροῦ Εὐχελαίου, ἢ σχετικὴ κατὰ δύναμιν Νηστεία καὶ ἡ Μετάληψις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συνδέωνται ἀρρήκτως μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸν Γάμο.

ε. Ἀπαιτεῖται ἀνύστακτος καὶ ἀνυποχώρητος φροντίδα στὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα τοὺς Ἀναδόχους καὶ Παρανύμφους, βάσει τῶν προλεχθέντων, διότι εἶναι ἀδιανόητον ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐμπιστεύεται τὰ τέκνα Της (νεοφωτίστους καὶ νεονύμφους), σὲ πρόσωπα χωρὶς ἐκκλησιαστικὴ συνείδησι καὶ ζωὴν, μὴ γνωρίζοντα ἐνίστε οὔτε νὰ ἀναγνώσουν τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἢ μὴ ἔχοντα ἐνηλικιωθῆ ἢ ἔχοντα τελέσει πολιτικὸν λεγόμενον γάμον.

ς. Ἡ Ὁρθόδοξος Παράδοσις ἤθελε ἀνέκαθεν τὰ ἱερὰ Μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου νὰ τελοῦνται στὴν Ἐνορία τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, διότι τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶναι *Γεγονότα τῆς Ἐκκλησίας*, ἀφοροῦν τὴν πνευματικὴν Οἰκογένεια τῆς Ἐνορίας· ἡ χαρὰ τοὺς δὲν εἶναι *ιδιωτικὸν χαρακτήρος*, ἀλλὰ ἀφορᾷ ὅλο τὸ σῶμα τῆς *ἐνοριακῆς κοινωνίας - οἰκογενείας*, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ συμμετέχη στὰ Μυστήρια, προετοιμαζομένη ἐπίσης πνευματικὰ καὶ σωματικά.

ζ. Εἶναι πολὺ ἐνδεικτικὴ ἢ ἐξῆς προτροπὴ τῆς «Διδαχῆς τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων» (Α' αἰ.), ἐφ' ὅσον ἀποτυπώνει τὸν *ἐκκλησιαστικὸν - κοινωνικὸν* χαρακτήρα ἐν προκειμένῳ τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος:

«Πρὸ δὲ τοῦ Βαπτίσματος προνηστευσάτω ὁ βαπτίζων καὶ ὁ βα-

πιζόμενος καὶ εἴ τινες ἄλλοι δύνανται· κελεύσεις δὲ νηστεῦσαι τὸν βαπτιζόμενον πρὸ μιᾶς ἢ δύο [ἡμερῶν]» (ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 217, VII, 4).

δ. Πρακτικὰ θέματα

1. Κατόπιν, ἡ ποιμαντικὴ φροντίδα, ἡ ὁποία ἀποβλέπει στὴν ἀποτροπὴ τῆς *ἐξάτομικεύσεως/ιδιωτικοποιήσεως* τῶν Μυστηρίων, πρέπει νὰ συνεχισθῆ καὶ ὀλοκληρωθῆ μὲ τὴν προσπάθεια νὰ διαφυλαχθῆ ἡ *ιεροπρέπεια* τῶν μυστηριακῶν πράξεων, τοῦ Τελετουργικοῦ δηλαδὴ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ ὅσων συνδέονται μὲ Αὐτά.

2. Ἀπαιτεῖται ἐργώδης προσπάθεια ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους μας εἴτε γιὰ νὰ θεραπευθοῦν - διορθωθοῦν παγιωθέντα ἔθιμα μὴ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτήρος, εἴτε νὰ ἀποτραπῆ ἡ εἴσοδος καὶ θεσμοποιήσις νεωτέρων συνηθειῶν, ἀσχέτων πρὸς τὸ ἱεροπρεπὲς ἦθος τῶν Μυστηρίων.

3. Ἀναφέρονται ἐφ' ἐξῆς ὠρισμένα ἐξ αὐτῶν, ὁ ἐξοβελισμὸς τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελῆ πλέον ἀναγκαίαν προϋπόθεσι τελέσεως τῶν Μυστηρίων.

α. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνδίδουμε στὴν ἱκανοποίησι *ἀτομικῶν - ιδιωτικῶν ἐπιλογῶν*, οἱ ὁποῖες ὠθοῦν τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὰ ἱερά Μυστήρια νὰ ἐφαρμόζουν κριτήρια κοσμικὰ εἴτε στὴν προτίμησι τοῦ Ναοῦ (ὠραῖος Ναός, καλὴ θέσις - θέα, ἄνεσις ἐν σχέσει μὲ τὸ κέντρο δεξιῶσεων, τὴν στάθμευσι κλπ.), εἴτε στὴν ἰδιαίτερη, ὀλιγώτερο ἢ περισσότερο, λαμπρότητα τελέσεως τῶν Μυστηρίων πρὸς ἐντυπωσιασμόν, ἐφ' ὅσον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἰσότιμα.

β. Τὰ ἱερά Μυστήρια τελοῦνται ἐντελῶς δωρεάν, ἐπαφίεται δὲ στὴν καλὴ διάθεσι τῶν εὐσεβῶν ἢ προσφορὰ ἐνὸς *βοηθήματος*, χωρὶς *διατιμήσεις*, στὸν Ναὸ γιὰ τὶς ποικίλες ἀνάγκες του.

γ. Δὲν τελεῖται τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου σὲ ἡμέρες ἢ περιόδους Νηστείας (Τετάρτη, Παρασκευὴ, Σαρακοστές), οὔτε τὰ Σάββατα· θεωρητικὰ ἐπιτρέπεται ἡ τέλεσις τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες, ἀλλὰ προτιμητέα κατὰ παράδοσιν ἡμέρα εἶναι ἡ Κυριακὴ, δηλαδὴ ἡ λαμπρὰ - χαρμόσυνος - ἀναστάσιμος Ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ἡ εἰκὼν αὐτῆ τῆς Ὁγδῆς καὶ Ἀνεσπέρου Ἡμέρας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, στὴν Ὅποία εἰσαγόμεθα διὰ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ προγευόμεθα τὴν Ἄκτιστη Δόξα Της.

• **Τὸ ἱερὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος** δὲν ὑπόκειται βεβαίως στὶς ἀνωτέρω αὐστηρὰς ἀπαγορεύσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἡμέρες ἢ περιόδους Νηστείας ἢ καὶ τὰ Σάββατα γενικῶς, ἐκτὸς ἐὰν διαπιστωθῆ ὑπὸ τοῦ Ποιμένου ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ *κοσμικὴ δεξίωσις* ἀναιροῦσα τὸ *ἐκκλησιαστικὸ νόημα τῆς ἡμέρας* ἢ ἐμποδίζουσα τὴν προσέλευσι στὴν Θεία Λειτουργία/Κοινωνία τῆς ἐπομένης.

δ. Οἱ Ἱερεῖς - Τελετουργοὶ τῶν Μυστηρίων νὰ τελοῦν πλήρη τὴν Ἀκολουθία συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν τοῦ Εὐχολογίου, μὲ προσοχὴ καὶ

εὐλάβεια, ὄχι βιαστικά, ἀλλὰ προσευχητικά καὶ μὲ ἀκρίβεια, μάλιστα δὲ νὰ λαμβάνεται μέριμνα, ὥστε εἰς τὸ Βάπτισμα νὰ γίνονται πλήρως καὶ κανονικῶς οἱ τρεῖς καταδύσεις («κατάγων καὶ ἀνάγων», «ὄλον τὸ σῶμα καλῶς»).

ε. Ἡ ἐνδυμασία ἰδίως τῶν γονέων, τῶν Ἀναδόχων, τῶν Μελλονύμφων καὶ τῶν Παρανύμφων, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τῶν παρισταμένων - συμπροσευχομένων στὰ Μυστήρια, καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν, πρέπει νὰ εἶναι αὐστηρὰ σεμνοπρεπῆς - ἀξιοπρεπῆς, σοβαρὰ καὶ ἀρμόζουσα στὸν χῶρο καὶ στὰ τελούμενα.

ς. Ἀρκεῖ ἡ ἱερὰ διακόσμησις τοῦ Ναοῦ, ὅπως ἔχει καθιερωθῆ διὰ μέσου τῶν αἰώνων μὲ κριτήρια ἐκκλησιαστικά, ὥστε νὰ περιττεῦθῃ κάθε ἄλλος κοσμικός, ἐνίοτε καὶ βέβηλος, διάκοσμος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος παραπέμπει σὲ *φολκλορικὰ* (πολιτιστικά) δρώμενα καὶ σὲ χώρους - κέντρα κοσμικῶν ἐκδηλώσεων.

ζ. Ἡ Κολυμβήθρα τοῦ Βαπτίσματος, ὡς σκεῦος ἱερὸν ὅπως καὶ τὸ Ἅγιον Ποτήριον, σὲ καμμία ἀπολύτως περίπτωσι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στολίζεται μὲ ἕναν στολισμὸν δῆθεν *παιδικὸ - διασκεδαστικὸ* (λ.χ. μπалόνια, μίκυ-μάους, ἀρκουδάκια καὶ ἄλλα παιχνίδια).

η. Ἐπίσης, στὸ Βάπτισμα δὲν ἐπιτρέπεται ὁ οἰοσδήποτε στολισμὸς τοῦ φιαλιδίου μὲ τὸ ἐπορκιστικὸ Λάδι, ἀλλὰ καὶ τῆς Λαμπάδας τοῦ *χοροῦ*· ὁ δὲ βαπτισματικὸς Σταυρός, καθὼς καὶ τὰ λεγόμενα *μαρτυρίκια*, πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν καθιερωμένη Παράδοσι καὶ ὄχι ἕνας οἰονεὶ σταυρός.

θ. Ἡ ρίψις ρυζιοῦ καὶ κουφέτων στὸν Γάμο ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ἐνῶ εἶναι μέσα στὸ πνεῦμα τῆς Παραδόσεώς μας νὰ ραίνουν μὲ φύλλα λευκῶν ἀνθέων τοὺς νεόνυμφους οἱ γονεῖς των, ἀλλὰ – ἂν τὸ ἐπιτρέπη ὁ χῶρος – καὶ οἱ συνευχόμενοι παρόντες, στὴν διάρκεια τοῦ *χοροῦ*.

ι. Τὰ ἱερὰ Μυστήρια δὲν μαγνητοσκοποῦνται καὶ οἱ *βιντεοκάμερες* δὲν ἔχουν καμμία θέσι στὸν Ναό, μαζί μὲ ὄλον τὸν σχετικὸ ἐξοπλισμὸ τους, ὁ ὁποῖος μετατρέπει τὸν ἱερὸ χῶρο σὲ *στούντιο* καὶ ἐνίοτε καθιστᾷ τοὺς τελετουργοὺς Ἱερεῖς δέσμιους τοῦ *σεναρίου τῶν βιντεοσκοπῶν*.

ια. Ἡ φωτογράφησις εἶναι σχετικὰ ἀνεκτῆ, ἐφ' ὅσον ὁμῶς ὁ/ἡ φωτογράφος εἶναι ἐνδεδυμένος/ἡ εὐπρεπῶς καὶ κινεῖται στὴν διάρκεια τοῦ Μυστηρίου διακριτικῶς.

ιβ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὰ ἱερὰ Μυστήρια ὀφείλουν νὰ προσέρχωνται στὸν Ναὸ ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἄνεσις χρόνου καὶ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ τυχὸν ἐντάσεις καὶ ταραχές.

ιγ. Νὰ λαμβάνεται μέριμνα ἐγκαίρως, ὥστε οἱ *Προσκλήσεις* στὰ ἱερὰ Μυστήρια νὰ ἔχουν *ἐκκλησιαστικὸ χαρακτήρα*, διότι οἱ προσκεκλημένοι

θα προσέλθουν για να συμπροσευχηθοῦν καὶ ἐπομένως ἡ ἐνδυμασία καὶ τὸ ἦθος τους ὀφείλουν νὰ ἀρμόζουν σὲ Ὅρθοδόξους Χριστιανούς.

ε. Τελικὲς σκέψεις

1. Εἶναι ἀναμενόμενη ἡ δυσφορία κάποιων ἀδελφῶν μας ἐξ αἰτίας τῶν ἐνδεικτικῶν αὐτῶν *μέτρων*, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται προκειμένου νὰ διασωθῇ ἡ *θεολογικὴ βάση* τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ὡς καὶ ἡ συνακόλουθος *ιεροπρέπεια* αὐτῶν.

2. Δὲν θὰ πρέπει ὁμως νὰ μᾶς ἐπηρεάσῃ ἡ *δυσφορία* αὐτή, διότι·

α. τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου νέα, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὸ ἀπ' αἰῶνος ἐφαρμοζόμενο *θεολογικὸ - τελετουργικὸ πλαίσιο* τῶν Μυστηρίων τῆς Ὁρθοδοξίας·

β. μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τῶν ζωντανῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα δικαίως θλίβονται ἢ καὶ σκανδαλίζονται ἀπὸ τὴν ὀλιγωρία τῶν Ἐφημερίων γιὰ τὰ αὐτονόητα, δηλαδὴ τὴν ὑπεράσπισι τῆς *θεολογίας καὶ ἱεροπρέπειας* τῶν Μυστηρίων.

γ. ἄποτελεῖ πράγματι *ἐκκλησιαστικὴ σχιζοφρένεια*, ἡ μὲν Βουλὴ τῆς Πατρίδος μας, λόγου χάριν, νὰ λειτουργῇ μὲ αὐστηροὺς κανόνες, ἀκόμη καὶ ἐνδυματολογικούς, δηλωτικούς τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὰ πρόσωπα, τὸν χῶρο καὶ τὰ δρώμενα, ἡ δὲ Ἐκκλησία νὰ ἐπιτρέπη στοὺς Ναοὺς καὶ τὰ Μυστήριά Της μία *ἄλλοτριωτικὴ καὶ προκλητικὴ χαλαρότητα*·

δ. τὰ ἱερὰ Μυστήρια, ὡς πηγὲς Ἀληθείας καὶ Ζωῆς γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ Κόσμου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τίθενται σὲ κατώτερη μοῖρα ἀπὸ τὰ θέματα Οἰκουμενισμοῦ καὶ Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐνιστάμεθα ἀπὸ τοῦ 1924· διότι, ἂν – ὁ μὴ γένοιτο! – συνέβαινε τοῦτο, τότε θὰ εἶχαμε ἀπολέσει τὴν *καθολικὴ θεώρησι* τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου ζωῆς καὶ θὰ εἶχαμε υἱοθετήσῃ ἕναν *στεῖρο καὶ στατικὸ παλαιο-ημερολογισμὸ*.

Ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Ἐν Φυλῆ Ἀττικῆς
τῆ 23ῃ Ἀπριλίου 2012 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου